

Научный подход исследования подтверждает, что авторами выделены основные элементы налоговой реформы и указаны направления ее реализации, а также разработаны общие критерии налоговой реформы, которые могут быть взаимно альтернативными и должны применяться с учетом конкретных ситуаций.

Практическое значение полученных результатов заключается в расчете непрямої и прямої налоговой нагрузке и нагрузке ЕСВ на субъектах ведения хозяйства, что дает возможность осуществлять прогнозирование налоговой нагрузки и корректировать снижение налогового давления.

Дальнейшее исследование будет базироваться на анализе законопроектов, которые на сегодня приняты Кабинетом министров Украины, целью которых являются революционные изменения в Налоговом кодексе и проведение кардинальной реформы налоговой службы Украины.

Ключевые слова: фискальная политика, налоговая система, налоговая реформа, налоговая нагрузка.

SUMMARY

TRANSFORMATION OF TAX SYSTEM OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF TAX REFORM

One of the most urgent problems of development of national system of economic relations is an effective system of taxation and implementation in practice of effective tax policy aimed at simplifying relations taxpayers and the state. The problem of optimal size and uniform distribution of the tax burden as a prerequisite of economic entities takes an important place in this process.

The transformation of the tax system of Ukraine in the context of tax reform has been analyzed in the article.

The fiscal impact of the tax system on the economy can be measured by index of tax burden. The analysis of this index will enable to carry out tax reforms, identify areas of excessive tax burden and find the optimal level of tax burden, which will help meet the needs of social and economic development.

The excessive tax burden will contribute to the growth of the shadow economy, reducing the economic activity, capital flight abroad, slowing GDP growth. The low tax burden will lead to the shortfall of State Budget funds, the government's malfunction.

The research is aimed to analyze the tendencies of the tax system of Ukraine, substantiate its disadvantages, estimate the effectiveness of reform initiatives.

The scientific approach to the research proves that the main elements of tax reform have been singled out by the authors and the directions for its implementation have been indicated, the common criteria of tax reform that can be mutually alternative and should apply to the specific situations have been proposed.

The practical significance of the results is to calculate the direct and indirect tax burden and load Single Contribution to undertakings which allows to forecast the tax burden and reduce tax pressure adjust.

The further research will be based upon the analysis of legislation bills which are recently approved by the Cabinet of Ministers of Ukraine, with the resulting revolutionary changes to the Tax Code and implementation of total reforming of Tax Service of Ukraine.

Key words: fiscal policy, tax system, tax reform, tax burden.

УДК 658.155

ПРИБУТОК - ГОЛОВНИЙ СТИМУЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА УЗАГАЛЬНЮЮЧИЙ ПОКАЗНИК ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ

ІГНАТИШИН М.В., КУЛІШОВ К. В.

Мукачівський державний університет

В умовах стрімкого розвитку ринкової економіки місце і роль прибутку у господарському процесі безперервно зростає. Саме він є головним стимулом ведення господарської діяльності підприємствами і забезпечує інтереси всіх суб'єктів причетних до цієї діяльності.

Виробництво конкурентоспроможної продукції, підвищення рентабельності виробничих підприємств та забезпечення їх стабільного розвитку можливі, насамперед, за умови ефективного формування та використання прибутку підприємства.

Прибуток підприємства є джерелом власних фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення фінансово-господарської діяльності. Їх нестача спричиняє виникнення боргів, що у кінцевому підсумку може призвести до фінансової кризи і банкрутства. Зростання прибутку значною мірою визначає темпи економічного розвитку країни, окремих регіонів, збільшення суспільного багатства і підвищення життєвого рівня населення.

Мета дослідження полягає в аналізі формування та використання прибутку на підприємстві та виявлення резервів і шляхів його зростання.

Автори доводять, що величина прибутку, як цільової функції діяльності підприємства залежить від обраної стратегії. Стратегія підприємства повинна бути розроблена так щоб плани були гнучкими, щоб при необхідності можна було здійснювати модифікацію та переорієнтацію.

Елементом наукової новизни є авторське визначення економічної категорії «прибуток» та запропонований перелік додаткових резервів щодо поліпшення фінансових показників різних видів діяльності на основі яких формується загальний прибуток.

Практичне значення отриманих результатів полягає у рекомендаціях фахівцям підприємства підвищити роль планування та прогнозування фінансових результатів діяльності з метою збалансування бізнесу на перспективу. При цьому необхідно здійснювати постійний пошук резервів щодо поліпшення прибутковості підприємства.

Дана тематика дослідження має перспективу розвідок в напрямку максимізації прибутку підприємства шляхом виконання комплексу завдань щодо забезпечення зростання обсягів діяльності, ефективного управління витратами, підвищення ефективності використання матеріально-технічної бази, оптимізації складу та структури обігових коштів, підвищення продуктивності праці та системи управління підприємства.

Ключові слова: стратегія, валовий прибуток, чистий прибуток, собівартість, резерви збільшення прибутковості.

Становлення ринкової економіки, посилення конкуренції передбачає перехід до активної самостійної комерційної діяльності юридичних і фізичних осіб.

Виробництво конкурентоспроможної продукції, підвищення рентабельності виробничих підприємств та забезпечення їх стабільного розвитку можливі, насамперед, за умови ефективного формування та використання прибутку підприємства.

Прибуток підприємства є джерелом власних фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення фінансово-господарської діяльності. Їх нестача спричиняє виникнення боргів, що у кінцевому підсумку може призвести до фінансової кризи і банкрутства. Зростання прибутку значною мірою визначає темпи економічного розвитку країни, окремих регіонів, збільшення суспільного багатства і підвищення життєвого рівня населення. Чинниками, що впливають на фінансові результати у різних галузях економіки, можуть бути: діючий порядок формування та використання прибутку підприємств, зміни обсягів виробництва в галузі, ефективність фінансового менеджменту підприємств, тощо.

Об'єкти та методи дослідження. Теоретичні аспекти формування та використання прибутку підприємств розглянуті в працях Іщенко Є.П.[1], Поддєрьогіна А.М. [2], Бланка І.А. [3] Данілова Л.І. [4] Блонська В.І.[5] та інші.

Постановка завдання. Мета статті полягає в аналізі формування та використання прибутку на підприємстві та виявлення резервів і шляхів його зростання.

Результати та їх обговорення. Прибуток є одним з важливих показників діяльності, що визначає можливість інноваційного розвитку, реконструкції та модернізації виробництва[1]. Прибуток визначається як головна економічна ціль функціонування підприємства, результат його діяльності та розвитку, мотиваційний фактор та показник успішності підприємства[2].

Оцінка господарської діяльності підприємства завжди здійснювалась за допомогою показників прибутковості як результативності господарської діяльності. На стадії зародження та первинного розвитку підприємства важливі не абсолютні, а відносні показники прибутковості, що можуть бути відображені в позитивній динаміці.

Бланк І.А., у роботі [3, с.31-32] констатує, що «система організаційного забезпечення управління прибутком – це взаємопов'язана сукупність внутрішніх структурних служб та підрозділів підприємства, що забезпечують розробку та прийняття управлінських рішень за окремими питаннями формування, розподілу та використання прибутку, та таких, що відповідають за результати цих рішень.

Дослідження різних точок зору вітчизняних [1,2,3,4] вчених-економістів щодо походження, сутності прибутку, дозволяє уточнити його визначення.

Авторами пропонується авторське визначення «прибутку», як комплексну форму доходу, що утворюється в результаті використання права власності на капітал у різних сферах його застосування, відображає позитивний фінансовий результат господарської діяльності підприємства, характеризує ефективність виробництва і в кінцевому підсумку свідчить про рівень і якість виробленої продукції, яка є конкурентоспроможною на ринку, стан продуктивності праці, рівень собівартості і виступає одночасно об'єктом і інструментом управління фінансами підприємства.

З метою визначення загальної суми прибутку на підприємстві може застосовуватися модель економічного аналізу, що ґрунтується на даних фінансової звітності. Для цього у вигляді таблиці будується модель аналізу загальної суми прибутку. Загальна сума прибутку характеризує фінансовий результат усіх видів господарської діяльності підприємства, формалізований розрахунок якого може бути представлений формулою:

$$PP^3 = PP^{pm} \pm PP^{in} \pm PP^{io} \quad (1)$$

де PP^3 – загальний прибуток (збиток);

PP^{pm} – прибуток (збиток) від реалізації продукції (робіт, послуг);

PP^{in} – прибуток (збиток) від іншої реалізації;

PP^{io} – результат від інших позареалізаційних операцій.

Для отримання результатів дослідження нами використано форми фінансової звітності №2 «Звіт про фінансові результати» як основну, а також форму №2 «Баланс» і форму №4 «Звіт про власний капітал».

Для проведення аналізу формування та використання прибутку (збитку) використаємо данні Форми №2 «Звіт про фінансові результати» за два періоди. Цей аналіз здійснюється з метою виявлення факторів (доходів та витрат), що впливають на суму чистого прибутку підприємства. Користуючись звітними даними нами проведено аналіз показників які наведено у таблиці 1.

Таблиця 1

Аналіз формування та використання прибутку ПАТ «Мукачівський завод «Точприлад» за 2013- 2014 рр., тис. грн.

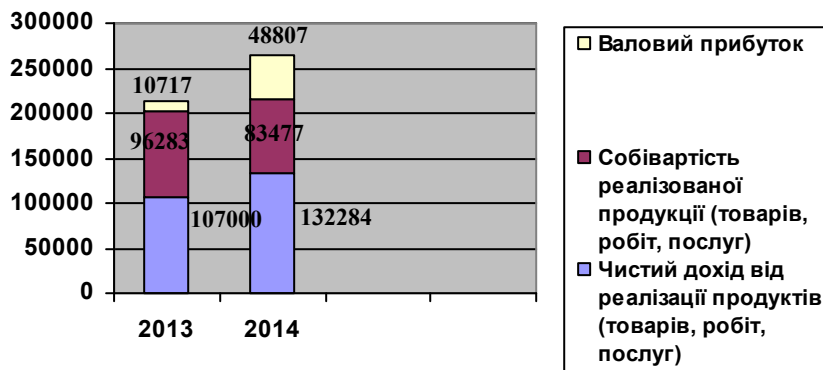
Показник	Роки		Абсолютне відхилення	Відносне відхилення, %
	2013	2014		
Чистий дохід від реалізації продуктів (товарів, робіт, послуг)	107000	132284	25284	23,63
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	96283	83477	-12806	-13,3
Валовий прибуток	10717	48807	38090	355,42
Інші операційні доходи	31694	31253	-441	-1,4
Адміністративні витрати	9394	10446	1052	11,2
Витрати на збут	2181	2524	343	15,73
Інші операційні витрати	8176	31055	22879	279,83
Фінансовий результат від операційної діяльності:	x	x	x	x
прибуток	22660	36035	13375	59,5
Інші фінансові доходи	0	65	65	0
Інші доходи	2353	4310	1957	83,17
Фінансові витрати	8599	9675	1076	12,51
Інші витрати	2192	1762	-430	-19,62
Фінансовий результат до оподаткування:	x	x	x	x
Прибуток до оподаткування	14222	28973	14751	103,72
Податок на прибуток	3191	6720	3529	110,6
Чистий прибуток	11031	22253	11222	101,5

Елементи операційних витрат				
Матеріальні затрати	4520	2982	-1538	-34,03
Витрати на оплату праці	67903	57954	-9949	-14,7
Відрахування на соціальні заходи	27308	24475	-2833	-10,4
Амортизація	2942	3763	821	27,91
Інші операційні витрати	13361	38328	24967	186,9

Як бачимо з таблиці 1 результат діяльності підприємства в динаміці за аналізовані періоди був прибутковим і має тенденцію до збільшення.

Проаналізувавши дані, було виявлено, що збільшення валового доходу відбулося за рахунок зниження операційних витрат, які вплинули на зниження собівартості. Зниження собівартості означає збільшення обсягу продукції, що призвело до збільшення чистого прибутку. Валовий дохід, порівняно з минулим роком збільшився з 10017 тис. грн., до 48807 тис. грн., тобто абсолютне відхилення складає 38790 тис. грн. Розглянувши детальніше відхилення показників у звітному періоді, порівняно з попереднім, можна зробити висновок, що на збільшення прибутку в динаміці вплинуло зростання валового прибутку.

Щоб краще зрозуміти динаміку валового прибутку, побудуємо діаграму рис.1 на якій зобразимо фактори, що впливають на його розмір: чистий дохід від реалізації та собівартість

продукції.

Рис. 1. Аналіз формування валового прибутку за основним видом діяльності 2013-2014 рр.

Під час аналізу було досліджено надходження виручки на підприємство джерелом якої є надані послуги та реалізована продукція. Аналізуючи показники прибутковості, можна побачити, що чистий дохід від реалізації у 2014 році становив 132284 тис. грн., на 25284 тис. грн. більше, ніж у попередньому 2013 році. Тобто побачимо тенденцію до зростання прибутковості за основним видом діяльності.

В цілому результати формування чистого прибутку з урахування інших доходів і витрат наведено на рис. 2.

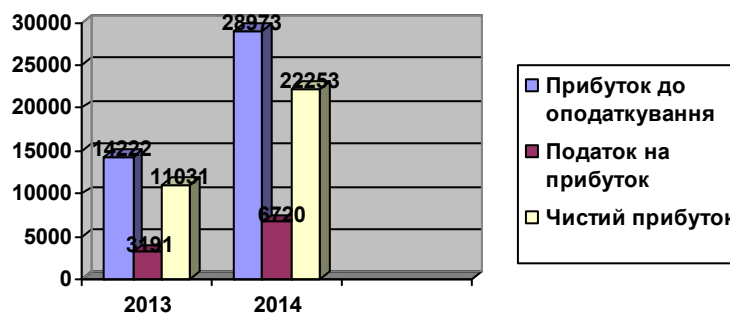

Рис.2. Чистий прибуток ПАТ «Мукачівський завод «Гочприлад» за 2013 - 2014 рр., тис. грн.

Рис. 2 засвідчує, що 2014 рік характеризується зростанням чистого прибутку розмір якого склав 22253 тис. грн., або на 11222 тис. грн., що складає у відносних показниках 101,5 %.

Стосовно політики управління розподілом прибутку підприємства, то вона повинна відображати основні вимоги загальної стратегії розвитку підприємства, забезпечувати підвищення його ринкової ціни, формувати необхідні обсяги інвестиційних ресурсів, забезпечувати матеріальні інтереси власників і працівників [5].

Отриманий підприємством прибуток є об'єктом розподілу:

- на першому етапі – платежі у бюджет податку на прибуток;
- на другому етапі відбувається розподіл і використання чистого прибутку.

Чистий прибуток, отриманий після сплати податків, залишається в розпорядженні підприємства. Його розподіл і використання здійснюється відповідно до статуту підприємства. На величину чистого прибутку в розпорядженні підприємства впливає облікова політика (наприклад, спосіб списання витрат на малоцінні й швидкозношувані предмети, порядок нарахування зношування основних фондів і нематеріальних активів, методи оцінки виробничих запасів, способи списання витрат по капітальному ремонту). На рис. 3 зображена схема розподілу й використання прибутку.

Рис. 3. Схема розподілу й використання прибутку

Користуючись даними «Звіту про власний капітал», зробимо аналіз розподілу нерозподіленого прибутку який наведено в таблиці 2.

Таблиця 2

Аналіз власного капіталу ПАТ «Мукачівський завод «Точприлад» за 2014 р., тис.грн.

Стаття	Зареєстрований капітал	Додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток	Всього
Залишок на початок року	1477	208	1190	65573	68448
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	0	0	0	22253	22253
Інший сукупний дохід за звітний період	0	0	0	185	185
Відрахування до резервного капіталу	0	0	551	-551	0
Інші зміни в капіталі	0	0	0	-69	-69
Разом змін у капіталі	0	0	551	21818	22369
Залишок на кінець року	1477	208	1741	87391	90817

Виходячи з даних таблиці 2, нерозподілений прибуток було використано для нарощення резервного капіталу у сумі 551 тис. грн. та використано для інших змін у капіталі.

Власний капітал було поповнено за рахунок чистого прибутку, а також іншого сукупного доходу. Все це дало змогу наростити власний капітал у сумі 90817 тис. грн. Абсолютне відхилення склало 22369 тис. грн. або 32,7%. Тобто, власний капітал зріс на 32,7% за рахунок нерозподіленого прибутку та іншого сукупного доходу. А це означає, що підприємство є прибутковим, адже в змозі нарощувати власний капітал.

Для підвищення результативності, кожному підприємству необхідно розробляти стратегію розвитку. Загальна стратегія розвитку підприємства пов'язана з діяльністю підприємства в цілому, використання матеріально-технічної бази та виконання його головної цілі – отримання прибутку за рахунок максимального задоволення потреб споживачів.

Стратегія підприємства повинна бути розроблена так, щоб плани були гнучкими, щоб при необхідності можна було здійснювати модифікацію та переорієнтацію.

Діяльність підприємства на ринку направлена на досягнення певних стратегічних цілей і тактичних завдань, які забезпечать ефективну роботу, прибутковість, виживання та конкурентоспроможність на ринку.

В умовах ринкового господарювання ПАТ «Мукачівський завод «Точприлад» повинно розробити стратегію своєї господарської діяльності на найближчу перспективу, а також дивитися і в майбутнє для того, щоб виконувати свою головну місію. Правильно вибрана стратегія діяльності – це запорука успіху в майбутньому. Приймаючи обґрунтовані та систематизовані планові рішення, знаючи зовнішнє середовище, яке може вплинути на діяльність підприємства, підприємство зменшує ризик в конкуренції на ринку.

Відома прямо-пропорційна залежність прибутку від обсягів реалізації – більший об'єм реалізації – більший прибуток. Такий взаємозв'язок дає змогу враховувати, наскільки конкретно збільшиться прибуток при зростанні обсягу реалізації.

В умовах ринку перед підприємством стоїть завдання: самому визначити оптимальний варіант ціни на продукцію, виходячи з конкретних умов ринку.

В ринковій економіці підприємство не завжди отримує бажаний результат. Результат діяльності може бути негативним, позитивним, нульовим. Збитки розглядаються як негативне значення прибутку. Зарубіжні економісти вважають, що справжній прибуток пов'язаний з невизначеністю, а у невизначеності є свій ризик.

Величина прибутку, як цільової функції діяльності підприємства залежить від обраної стратегії. При прогнозуванні величини капіталу необхідно враховувати склад і розмір джерел його збільшення.

Розробка стратегії управління прибутком передбачає дев'ять етапів.

На першому етапі визначається цільова сума прибутку підприємства, величина якого залежить від стадії життєвого циклу підприємства, стратегічних завдань, які ставить перед собою керівництво підприємства на майбутнє та їх вирішення.

На другому етапі розробляється стратегія товарообігу, який реально відповідає попиту населення на товар.

На третьому етапі розробляється асортиментна політика підприємства, яка повинна відповідати товарно-груповій структурі, бути оптимальною і потрібною споживачеві.

На четвертому етапі відбувається обґрунтування цінової політики, тобто визначається оптимальна ціна товару, при якій досягається оптимальний товарообіг та максимальний прибуток.

На п'ятому етапі здійснюється формування ресурсної політики, тобто залучення товарів для реалізації, які забезпечують досягнення необхідного обсягу діяльності з найменшими затратами.

На шостому етапі проходить вирішення завдань пов'язаних з управлінням валовими доходами.

На сьомому етапі проходить вирішення завдань, які пов'язані з валовими витратами, які повинні бути мінімальними.

На восьмому етапі можливий обсяг отриманого прибутку порівнюють з його цільовим розміром – якщо можливий прибуток більший або рівний цільовому, то дана стратегія приймається до виконання.

Дев'ятий етап – це контроль за ходом реалізації плану.

Важливим у формування прибутку є вивчення факторів, що впливають на прибуток кожного виду і прийняти дієві зусилля з укріплення позитивних тенденцій та мінімізації негативних.

Результати дослідження доводять, що в умовах конкурентного середовища підприємству необхідно здійснювати контроль і прогноз своєї діяльності і з випередженням в часі реагувати на умови нестабільного податкового законодавства, економічної та фінансової кризи, і шукати додаткові резерви для поліпшення фінансових показників різних видів діяльності на основі яких формується загальний прибуток. Серед пропонованих резервів можна виділити такі:

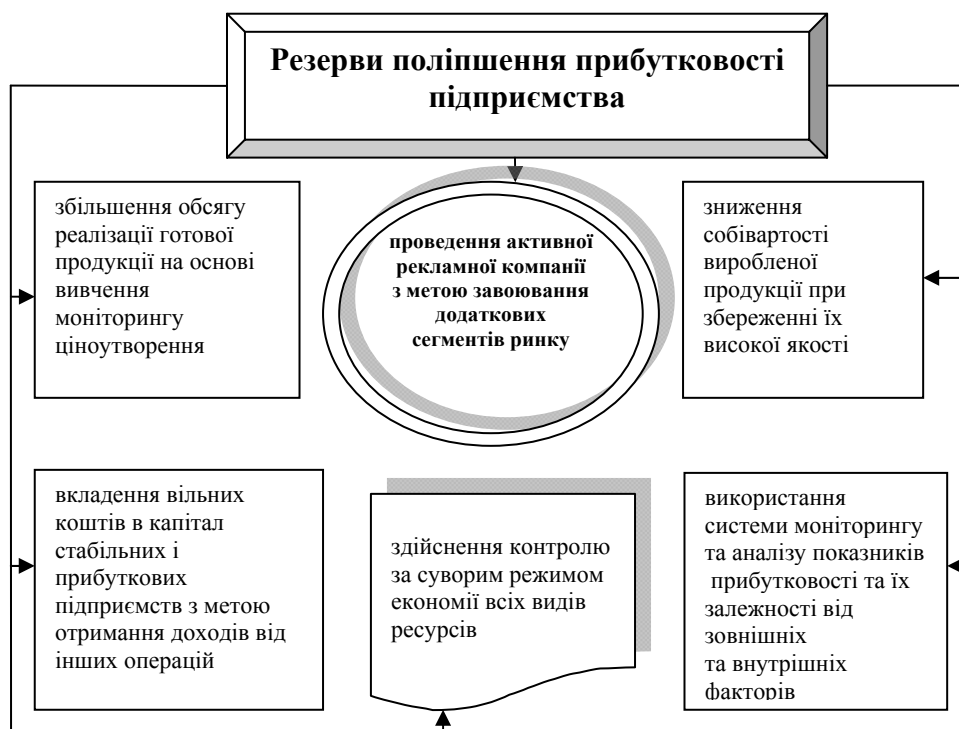

Рис. 4. Пропоновані резерви поліпшення прибутковості підприємств

Висновки. Підсумовуючи викладене, можна констатувати, що основна діяльність підприємства в основному має позитивний фінансовий результат, але фахівцям підприємства в теперішніх умовах господарювання та в період невизначеності і постійних змін у чинному законодавстві рекомендується підвищити роль планування та прогнозування фінансових результатів діяльності з метою збалансування бізнесу на перспективу. При цьому необхідно здійснювати постійний пошук резервів щодо поліпшення прибутковості підприємства. В цілому управління розподілом і використанням прибутку підприємства повинно відповідати загальній стратегії розвитку підприємства, сприяючи підвищенню його ринкової вартості, формуванню необхідних і достатніх обсягів інвестиційних та фінансових ресурсів з урахуванням інтересів власників і працівників підприємства.

Дана тематика дослідження має перспективу розвідок в напрямку максимізації прибутку підприємства шляхом виконання комплексу завдань щодо забезпечення зростання

обсягів діяльності, ефективного управління витратами, підвищення ефективності використання матеріально-технічної бази, оптимізації складу та структури обігових коштів, підвищення продуктивності праці та системи управління підприємства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Іщенко Є.П. Прибуток як критерій ефективності функціонування підприємства / Є.П. Іщенко // Економіст, серпень. – 2005. – №8. – С. 12-14.
2. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств: [навч. посіб.] / А.М. Поддєрьогін. – К.: КНЕУ, 2005. – 536с.
3. Бланк І.А. Управление прибылью. / И.А. Бланк – К: – Ника-Центр, 2000. – 544 с.
4. Данілова Л.І. Управління прибутком підприємств: проблеми і наслідки / Л.І. Данілова // Вісник Київс. нац. ун-ту ім.Т. Шевченка. – № 69. – 2004 р. – С. 11–12.
5. Блонська В.І. Вдосконалення формування та використання прибутку підприємства [Текст] / В.І. Блонська, О.І. Вужинська // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. – № 18.1. – С. 122–128.
6. Тігова Т.М. Управління фінансовими результатами підприємства [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://stud24.ru/accounting/upravlnnya-fnansovimi-rezultatami-pdprimstva/150467-440467-page2.html>.

АННОТАЦІЯ

ПРИБЫЛЬ - ГЛАВНЫЙ СТИМУЛ ПРЕДПРИЯТИЯ И ОБОБЩАЮЩИЙ ПОКАЗАТЕЛЬ ПОЗИТИВНОГО ФИНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТА

В условиях стремительного развития рыночной экономики место и роль прибыли в хозяйственном процессе непрерывно растет. Именно он является главным стимулом ведения хозяйственной деятельности предприятиями и обеспечивает интересы всех субъектов, причастных к этой деятельности.

Производство конкурентоспособной продукции, повышения рентабельности производственных предприятий и обеспечения их стабильного развития возможны, в первую очередь, при условии эффективного формирования и использования прибыли предприятия.

Прибыль предприятия является источником собственных финансовых ресурсов, необходимых для обеспечения финансово-хозяйственной деятельности. Их недостаток вызывает возникновение долгов, что в конечном итоге может привести к финансовому кризису и банкротству. Рост прибыли в значительной степени определяет темпы экономического развития страны, отдельных регионов, увеличения общественного богатства и повышения жизненного уровня населения.

Оценка хозяйственной деятельности предприятия всегда осуществлялась с помощью показателей прибыльности как результативности хозяйственной деятельности. На стадии зарождения и первичного развития предприятия важны не абсолютные, а относительные показатели прибыльности, которые могут быть отображены в позитивной динамике.

Цель нашего исследования заключается в анализе формирования и использования прибыли на предприятии и выявление резервов и путей ее роста.

Авторы доказывают, что величина прибыли, как целевой функции деятельности предприятия зависит от избранной стратегии. Стратегия предприятия должна быть разработана так, чтобы планы были гибкими, чтобы при необходимости можно было осуществлять модификацию и переориентацию.

Элементом научной новизны является авторское определение экономической категории «прибыль» и предложен перечень дополнительных резервов по улучшению финансовых показателей различных видов деятельности на основе которых формируется общая прибыль.

Практическое значение полученных результатов заключается в рекомендациях специалистам предприятия повысить роль планирования и прогнозирования финансовых результатов деятельности с целью сбалансирования бизнеса на перспективу. При этом необходимо осуществлять постоянный поиск резервов по улучшению прибыльности предприятия.

Данная тематика имеет перспективу исследования в направлении максимизации прибыли предприятия путем выполнения комплекса заданий относительно обеспечения роста объемов деятельности, эффективного управления расходами, повышения эффективности использования материально-технической базы, оптимизации состава и структуры оборотных средств, повышения производительности труда и системы управления предприятия.

***Ключевые слова:** стратегия, валовая прибыль, чистая прибыль, себестоимость, резервы увеличения прибыльности.*

SUMMARY

PROFIT AS THE MAIN MOTIVATION OF AN ENTERPRISE AND GENERAL INDICATOR OF ITS FINANCIAL RESULTS

Under the conditions of rapid development of market economy the place and role of profit in the economic process is continuously growing. It is the main motivation for enterprises' economic activities and provides the interests of all the entities of this activity.

The production of competitive products, the increasing of profitability of manufacturing enterprises, ensuring their sustainable development are possible, above all, provided the effective development and use of company profit.

The enterprise's profit is the source of its own financial resources required to ensure the financial and economic activity. They shortage gives rise to debt leading to a financial crisis and bankruptcy.

The profit growth determines to a great extent the pace of economic development of a country, its individual regions, increase of social wealth and rise of living standards.

The aim of our study is to analyze the formation and use of profit at the enterprise, reveal the ways of its growth.

It has been grounded by the authors that the profit as the objective function of the enterprise depends on the chosen strategy. The enterprise's strategy must be developed so that the plans were flexible to implement their modification and reorientation if necessary.

The author's definition of «income» economic category is the element of scientific novelty, a list of additional reserves concerning the improvement of financial indices of different types of activities on the basis of which the total profit has been proposed.

The practical significance of the results lies in the recommendation to company expert to increase the role of planning and forecasting financial results of economic activities aimed to balance business in perspective. Herewith it is necessary to carry out constant search for reserves to improve profitability.

The given subject matter of research has the perspective investigation towards the maximizing company profits by performing complex tasks to ensure the growth of business and effective cost management, efficiency of logistics, optimization of the structure and working capital, improvement of productivity and enterprise's management.

Keywords: strategy, gross profit, net profit, cost, profitability reserves increase.

УДК 338.45:67/68(477.87)

ЧИННИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЛИЗАНЕЦЬ А.Г., ГРАБОВЧАК В.Є.

Мукачівський державний університет

Легка промисловість, продукція якої спрямована на якісне задоволення потреб споживачів, є необхідним сегментом виробничого комплексу країни, однією з пріоритетних сфер виробництва, що забезпечують зайнятість населення, суттєвим джерелом поповнення бюджету. Пошук резервів нарощування обсягів виробництва в галузі актуалізує потребу дослідження сучасних тенденцій, регіональних особливостей і факторів функціонування та розвитку підприємств даного виду діяльності.

У статті проаналізовано сучасний стан легкої промисловості Закарпатської області, виявлені найбільш характерні особливості, властиві для підприємств даної галузі. Окреслено чинники, які визначають розвиток галузі в регіоні. Здійснено аналіз основних проблем, що заважають випуску конкурентоспроможної продукції вітчизняними виробниками регіону.

До найбільш вагомих чинників, які впливають на розвиток легкої промисловості Закарпатської області, належать економічна та політична криза в країні, яка впливає і на розвиток регіону; наявність значних обсягів контрабандної та контрафактної продукції, поглиблення «тінізації» ринку товарів легкої промисловості в області; висока собівартість виробництва; зниження купівельної спроможності населення; толінгова схема організації операційної діяльності; відсутність у підприємств галузі в регіоні можливостей для інтенсифікації інноваційної та інвестиційної діяльності.

Запропоновано шляхи вирішення проблем легкої промисловості в регіоні. Обґрунтовано заходи, реалізація яких на макроекономічному та мікроекономічному рівнях сприятиме подоланню проблем та виходу галузі з кризи. Наголошено на необхідності застосування нових підходів до управління вітчизняними підприємствами, зокрема на формуванні ефективної системи маркетингового менеджменту, пошуку дієвих засобів стимулювання інноваційної та інвестиційної діяльності підприємств легкої промисловості